

Загорското, Чирпанското, Сливненското и Ново-Загорското съзаклятия; 6) Никола Т. Обрѣтеновъ на Русенското и Шуменското и 7) В. Левски, като главенъ организаторъ на комитетитѣ въ Турскѣ (сега Българско).

На това тайно събрание присъжтствуваха и мнозина прѣдставители отъ ч. м. б. р. комитети въ Романия, но на всичкитѣ имената не знаемъ. Д. Горевъ е прѣдставлявалъ Гюргевския комитетъ, Сгратева — Браилския, Рафаилъ Атанасовъ — Галацкия и прочее и прочее.

И Ангелъ Кънчевъ трѣбваше да присъжтствува на това общо и тайно събрание, но било му писано отъ Бога, да се изразимъ по илюдаански, да не присъжтствува: на 5 мартъ при Русенската скела прѣдъ нашепортчийницата се самоуби съ револвера си, слѣдъ като тегли нѣколко пжти въ полицейскитѣ агенти.

Когато Левски се яви въ Хаского (гл. Минжлото, I кн., стр. 42 — 82), той носеше съ себе си нѣколко екземпляра отъ устава, за който се говори въ окръжното; така сжшо и нѣколко екземпляра отъ самото окръжно и отъ застрашително-поканителното писмо (гл. Минжлото, I кн. стр. 80—82).

Прѣдсѣдатель на тайното общо събрание билъ Л. Каравеловъ, подпрѣдсѣдатель В. Левски, докладчикъ Тодоръ Пѣевъ, а секретаръ Олимпи Пановъ. Засѣданията ставали ношно врѣме; длъжността на мъртва стража изпълнявалъ Маринъ попъ Лукановъ. У кого се намиратъ за сега протоколитѣ на тайния Български парламентъ, не знаемъ; но прѣдполагаме, че врѣмето и тѣжкитѣ обстоятелства трѣбва да сж ги унищожили.

Нѣколко думи за историята на тоя документъ.

Горѣ-отпечатаното „окръжно писмо“ ни падна на ржка при слѣднитѣ обстоятелства: прѣзъ 1891 год. лѣтната си училищна ваканция прѣкарахме въ Рилския ма-